

4. See, * Arbejdernes Vøn, som høstede Eders Marker, hvilken I have forholdet, skrigger, og Høstfolkene's Raab ere komne ind for den Herre Zebaoths Dren.

*3 Mos. 19, 13. 5 Mos. 24, 14. Job 24, 10, 11.

5. I * levede kræseligen paa Jorden, og † være vellystige; I gjorde Eders Hierter tilgode som paa ** en Slagtedag.

*Job 21, 13. Luc. 16, 19, 25. †1 Tim. 5, 6. **Ez. 22, 13. Ez. 39, 17.

6. I fordomte, I dræbte den Retfærdige; han * staaer Eder ikke imod.

*Matth. 5, 39.

7. Derfor værer * taalmødige, Brødre, indtil Herrens Tilkommelse. See, Bonden forventer Jordens dyrebare Frugt, han bier taalmødig efter den, † indtil den faaer tilblig Regn og silbig Regn.

*Luc. 21, 19. Hebr. 10, 36. †3 Mos. 26, 4, 5. 5 Mos. 11, 14.

8. Værer I og taalmødige, styrker Eders Hierter, thi * Herrens Tilkommelse er nær.

1 Cor. 10, 11. Phil. 4, 5.

9. Suffer ikke mod hverandre, Brødre, at I ikke

skulle fordommes; see, * Dommeren staaer for Døren.

*Matth. 24, 33.

10. Mine Brødre! tager Profeterne, hvilke have talet i Herrens Navn, til Exempel paa at *lide Dndt og være taalmødige.

*Matth. 5, 12.

11. See, vi * prise dem salige, som taalmødeligen lide. I have hørt † Jobs Taalmødighed, og vide Udsalbet fra Herren; thi Herren er saare ** misfandelig og forbarmende.

*Matth. 5, 11. †Job 1, 21, 22. **Ps. 103, 8.

12. * Men for Alting, mine Brødre, sværger ikke, hverken ved Himmelen, eller ved Jorden, eller nogen anden Gød; men Eders † Ja være Ja, og Nei være Nei, at I skulle ikke falde under Dommen.

*Matth. 5, 34. fg.

†2 Cor. 1, 17, 18.

13. Lider Nogen iblandt Eder Dndt, han bede; er Nogen * vel tilmode, han syng.

*Eph. 5, 19. Col. 3, 16.

14. Er Nogen iblandt Eder syg, han kalde til sig de Ælste af Menigheden, og de skulle bede over ham,

og

og * falde ham med Olie i Herrens Navn.

*Marc. 6, 13. c. 16, 18.

15. Og * Troens Vøn skal frelse den Syge, og Herren skal opreise ham, og haver han giort Synder, skulle de forlades ham.

*Ps. 30, 3. 2 Macc. 3, 32. fg.

16. * Bekiender Overtrædelserne for hverandre, og † beder for hverandre, at I kunne læges; en ** Retfærdigs Vøn formaaer Meget, †† naar den er alvorlig.

*4 Mos. 5, 7. †2 Thees. 3, 1.

**Drdsp. 15, 29. ††Ps. 145, 18.

17. Elias * var et Menneffe, lige Vilkaar undergivet med os, og han † bad en Vøn, at det skulde ikke

regne; og det regnede ikke paa Jorden i tre Aar og sex Maaneder.

*Ap. G. 14, 15. †1 Kong. 17, 1. Sic. 48, 2, 3.

18. Og * han bad atter, og Himmelen gav Regn, og Jorden bar sin Frugt.

*1 Kong. 18, 41. fg.

19. Brødre! * dersom Nogen iblandt Eder er faren vild fra Sandheden, og Nogen omvender ham,

*Matth. 18, 15. Gal. 6, 1. 1 Thees. 5, 14.

20. den vide, at hvo som * omvender en Synder fra hans Veds Bilsfarelse, han frelser en Siel fra Døden, og † skuler Synders Mangfoldighed.

*Ps. 51, 15. †Drdsp. 10, 12. 1 Petr. 4, 8.

St. Petri første almindelige Brev.

1. Capitel.

(I) Petrus ansker de udvalgte i Asien osv. Raade, 1. 2. (II) Lovet Gud for deres Fgjenfødselse til et levende Haab, 3-9. Lærer, at Profeterne have randsaget, ja Englene begjæret at giennemskue denne Saliggjørelse, 10-12. (III) Formaner dem til en stadig Tro, Lydighed, hellig Omgangelse, reen Kierlighed, ved Guds Ords Kraft, 13-25.

1. Petrus, Jesu Christi Apostel, til Ublændingene af *Absprebelsen i Pontus, Galatien, Cappadocien, Asien og Bithynien,

*Joh. 7, 35. Sak. 1, 1.

2. udvalgte efter Gud Faders * Bestemmelse, i Mandens Helligjørelse til Lydighed mod Jesum Kristus og Renselse ved hans

hans + Blod: Naade og Frelse ** vorde Eder mangfoldigen!

*Rom. 8, 29. †Hebr. 12, 24.
*2 Petr. 1, 2. Jud. v. 2.

3. *Lovet være Gud og vor Herres Jesu Christi Fader, som efter † sin store Barmhertighed ** haver igjensødt os til et levende Haab ved Jesu Christi Opstandelse fra de Døde,
*2 Cor. 1, 3. †Eph. 1, 3.
**Joh. 3, 3.

4. til en uforkrænkelig og ubesmittelig og * uforsvignelig Arv, † som er bevarer i Himlene til Eder,
*c. 5, 4. †Col. 1, 5.
2 Tim. 1, 12.

5. hvilke ved Guds Magt bevogtes ved Troen til den Frelse, som er rede at * aabenbares i den sidste Tid.
*Col. 3, 4.

6. * Herover fryder Eder, om I og nu en liden Stund, hvis saa skal være, bedrøves i adskillige Fristelser,
*Rom. 5, 3. 2 Cor. 4, 17.
1 Petr. 4, 12, 13.

7. paa det Eders *prøvede Tro (som er meget dyrebarere, end det forgængelige †Guld, hvilket dog prøves ved Ilden,) maa befindes til Lov og Pries og Ære i Jesu

Christi **Aabenbarelse;

*Jaf. 1, 3. †Eph. 48, 10.
Ordsp. 17, 3. Sir. 2, 5.
1 Cor. 3, 13. 1 Petr. 4, 12.
**Col. 3, 4.

8. hvem I * ikke have kiendt, og dog elste; hvem I nu ikke see, men dog troe paa, og fryde Eder med uudsigelig og forherliget Glæde,
*2 Cor. 5, 7. 1 Joh. 4, 20.
Hebr. 11, 27.

9. opnaaende Maalet for Eders Tro, Sielens Frelse.

10. Om hvilken Frelse * Propheterne have grandstet og randsaget, hvilke have spaaet om den Naade, Eder skulde vederfares;
*1 Mos. 49, 10. Dan. 2, 44.
c. 9, 24. Hag. 2, 9.
Sach. 6, 12. Matth. 13, 17.

11. i det de randsagede, til hvilken eller hvordan en Tid * Christi Mand, som var i dem, henviste, da den forud † vidnebe om Christi Lidelse og den derpaa følgende Herlighed.
*2 Petr. 1, 21. †Ps. 22, 7
Eph. 53, 3. Dan. 9, 26.
Luc. 24, 26.

12. Thi det var dem aabenbaret, at de * ikke for dem selv, men for os, besørge dette, som nu er blevet

blevet Eder kundgiort af dem, der have forkyndt Eder Evangelium † i den Hellig Mand, som blev sendt af Himmelen; hvilke Ting ** Englene begiere at giennemskue.

*Dan. 12, 9, 13. Hebr. 11, 13, 39.
†Ap. G. 2, 4. **Eph. 3, 10.

13. Derfor * omgiorder Eders Sindis Lænder, værer † ædrue, og sætter Eders Haab aldeles til den Naade, som bliver Eder til Deel i Jesu Christi Aabenbarelse.

*Luc. 12, 35. Eph. 6, 14.
†Ap. G. 21, 34. Rom. 13, 13.

14. Som *lydige Børn, †stikker Eder ikke efter de forrige Lyster i Eders ** Dankundighed;
*Eph. 5, 1. †Rom. 12, 2.
**Ap. G. 17, 30.

15. men efter den Hellige, som Eder * kaldte, vorder og I † hellige i al Dm-gængelse.
*2 Tim. 1, 9. †Luc. 1, 75.
2 Cor. 7, 1.

16. Derfor er der frevet: * vorder hellige, thi jeg er hellig.
*3 Mos. 19, 2. c. 20, 7.

17. Og dersom *I paa kalde ham som † Fader, der dommer uden Persons Anseelse efter Enhvers

Gierning, da ** omgaaes † med Frygt i Eders Udlandigheds Tid,
*Matth. 6, 9. †5 Mos. 10, 17.
2 Kron. 19, 7. **2 Cor. 5, 6.
†Phil. 2, 12.

18. vidende, at I * ikke med forkrænkelige Ting, Sølv eller Guld, ere forløste fra Eders forfængelige Dm-gængelse, som Fædrene have overantvordet Eder,
*1 Cor. 6, 20. c. 7, 23.

19. men med Christi * dyrebare Blod, som et † ustraffeligt og lydeløst Lams, †Ap. G. 20, 28. Hebr. 9, 12, 14.
Nab. 1, 5. c. 5, 9.
†Joh. 1, 29, 36. Hebr. 7, 26.

20. som vel * forud var bestemt, for Verdens Grundvoide blev lagt, men blev aabenbaret † i disse sidste Tider for Eder,
*Rom. 16, 25. Eph. 1, 9.
c. 3, 9. †Gal. 4, 4.

21. som formedelst ham troe paa Gud, der * opreiste ham fra de Døde, og gav ham † Herlighed saa Eders Tro og Haab maa være til Gud.
*Ap. G. 2, 24. †Phil. 2, 9.

22. *Renser Eders Sieler i Sandheds Lydighed, formedelst Manden, †til ufræ-

tet Broderkerlighed, og elsker hverandre inderligen af et reent Hjerter,

*Jak. 4, 8. †Rom. 12, 10. Hebr. 13, 1. †1 Tim. 1, 5.

23. I, som ere * igienfødte, ikke af forfrænklig, men uforfrænklig † Sød, ved Guds Ord, som lever og bliver evindelig.

*Joh. 1, 13. Jak. 1, 18. †1 Joh. 3, 9.

24. Thi * alt Kød er som Græs, og al Menneffets Herlighed som Græssets Blomster: Græsset visner og Blomsteret derpaa falder af;

*Ps. 102, 12. Ef. 40, 6. 7. Jak. 1, 10, 11.

25. men * Herrens Ord bliver evindelig; og dette er det Ord, som er forkyndt for Eder.

*Matth. 5, 18. Luc. 21, 33.

2. Capitel.

(I) De skulle aflægge det Onde og hige efter Herrens Ord. Christus er Hiørneffenen, paa hvilken de Troende bygges til et aandeligt Huus, 1-10. (II) De skulle flye Kødkelige Lyster, adlyde Dyrighed, være ustraffelige mod Alle, 11-17. (III) Tienere skulle være underdanige, og lide Uret med Taalmodighed efter Christi Exempel, 18-25.

1. Derfor * aflægger al Ondskab og al Svig, og

Hylleri, og Avind, og al Bagtalelse;

*Eph. 4, 22. 25. Col. 3, 8. Hebr. 12, 1. Jak. 1, 21.

2. og higer som nyfødte * Børn efter den aandelige usorfalkede † Melk, at I kunne være ved den;

*Matth. 18, 3. †1 Cor. 14, 20. †Hebr. 5, 13.

3. dersom I ellers have * smagt, at Herren er god. *Ps. 34, 9.

4. Kommer til ham, den * levende Steen, der vel blev † forskudt af Menneffene, men er udvalgt og dyrebar for Gud;

*Eph. 2, 20. †Matth. 21, 42.

5. og vorder selv, som levende Stene, * opbyggede til at vordre et aandeligt Huus, til et heiligt † Præstebom, at frembære ** aandelige Offere, velbehagelige for Gud ved Jesum Christum.

*Eph. 2, 21. †Ef. 66, 21. Ab. 1, 6. **Hos. 14, 3. Mal. 1, 11. Rom. 12, 1.

6. Derfor hedder det og i Skriften: * see, jeg sætter i Zion en Hoved = Hiørneffeen, som er udvalgt og dyrebar; og hvo, som troer paa ham, skal ingenlunde bestømmes.

*Ef. 28, 16. Rom. 9, 33.

7. Eder

7. Eder altsaa, som troe, tilkommer denne Tre; men for de Vantroer er * denne Steen, hvilken Bygningsmændene forsøkte, blev ven til en Hoved = Hiørneffeen, og en † Anstødssteen, og en Forargelses Klippe;

*Ps. 118, 22. Ap. G. 4, 11. †Ef. 8, 14. Luc. 2, 34.

8. hvilke stode an, i det de ikke troe Ordet, hvortil de og vare bestemte.

9. Men I ere en * udvalgt Slægt, et † kongeligt Præstebom, et heiligt Folk, et ** Folk til Eiendom, at I skulle †† forkynde hans Dyder, som *** kaldte Eder fra Mørket til sit beundringsværdige Lys;

*2 Mos. 19, 6. 5 Mos. 7, 6. †Ab. 5, 10. c. 20, 6.

Tit. 2, 14. †Ef. 43, 21. *Col. 1, 13.

10. I, som fordem * ikke vare et Folk, men nu ere Guds Folk; som ikke havde erholdt Barmhertighed, men nu have fundet Barmhertighed.

*Hos. 2, 23. Rom. 9, 25.

11. I Elffelige! jeg formaner Eder som * Fremmebe og Ublændinge, at I † holde Eder fra Kødkelige Lyster, som stride imod

Sielen. *Hebr. 11, 13. c. 13, 14. †Rom. 13, 14.

12. Eders Dmgængelse være * god iblandt Hedningerne, † at de, i det de bagtale Eder som Misbødere, kunne see ** Eders gode Gierninger, og derover prise Gud paa Besøggens Dag.

*Rom. 12, 17. 2 Cor. 8, 21. Phil. 2, 15. Hebr. 13, 18.

†1 Petr. 3, 16. Tit. 2, 8. **Matth. 5, 16.

13. Værer derfor al menneskelig Orden * underdanige for Herrens Skyld: være sig en Konge, som den Jpperste,

*Rom. 13, 1. Tit. 3, 1.

14. eller Befalingsmænd, som de, der sendes af ham til Straf over Misbødere, men * dem til Lov, som giøre Godt.

*Rom. 13, 3. 4.

15. Thi saaledes er det Guds Villie, at I, ved at * giøre det Gode, skulle bringe de daarlige Menneffers Vankundighed til at tie; *c. 3, 9. Tit. 2, 8.

16. som de, der ere * frie, dog ikke som de, der have Friheden til Ondskabs Skul, men som Guds Tienere.

*Joh. 8, 32. Rom. 6, 18. 1 Cor. 7, 22. c. 8, 9.

Gal. 5, 1. 13. 2 Petr. 2, 19. 17. *Hebr.

17. *Ærer Alle; † elsker Broderskabet; ** frygter Gud; †† ærer Kongen! *Rom. 12, 10. Phil. 2, 3. †2 Petr. 1, 7. **Ordspr. 24, 21. †† Matth. 22, 21.

18. I *Ænere! værere Eders Herrer underdanige i al Ærefrygt, ikke alene de gode og billige, men ogsaa de fortrædelige.
*Eph. 6, 5. Tit. 2, 9.

19. Thi * dette finder Naade, dersom Nogen af Samvittighed for Gud fordrager Siensvordigheder, naar han lider uretfærdigen.
*Matth. 5, 10.

20. Thi hvad er det for en Roes, dersom I, naar I synde, og blive slagne, lide taalmodigen? Men * dersom I, naar I gjøre Gødt, og lide derfor, ere taalmodige, dette finder Naade for Gud.
*c. 3, 14, 17. c. 4, 14.

21. Thi dertil ere I kaldte, efterdi Christus haver og * lidt for os, efterladende os et † Exempel, at I skulle efterfølge hans Fodspor;

*c. 3, 18. † Matth. 11, 29. c. 16, 24. Joh. 13, 15. Phil. 2, 5. I Joh. 2, 6.

22. * Hvilken ikke haver gjort Synd; der blev og

ikke funden Svig i hans Mund; *Eph. 53, 9. Joh. 8, 46. 2 Cor. 5, 21.

23. Hvilken ikke * kfiendte igien, der han blev overkfiendt, ikke truede, der han leed, men overgav det til ham, som dommer retfærdeligen;
*Eph. 53, 7. Joh. 8, 48. 49. I Petr. 3, 9.

24. Hvilken selv * har vore Synder paa sit Lege-me, paa Træet, paa det vi, †afvøde fra Synden, skulle leve i Retfærdighed; ved hans Saar ere I lægte.
*Eph. 53, 4. † Rom. 7, 6. c. 6, 2. 11.

25. Thi I vare som * vildfarende Faar, men ere nu omvendte til Eders Sielers Hyrde og Tilsynsmand.
*Ps. 119, 176. Eph. 53, 6. Ez. 34, 6. c. 37, 24. Luc. 15, 4. Joh. 10, 11. Hebr. 13, 20.

3. Capitel.

(I) Om Dvindernes Lydighed og rette Prydelse; og om Mandenes Pligt, 1-7. (II) De skulle alle besittte sig paa Rierlighed, Enighed, Sagtmødighed, og gjøre det Gode; da behøve de ikke at frygte, om de end lide, 8-17. (III) Kristus leed for Syndere, men blev hertigen ophøiet, 18-22.

1. Des-

1. Desligeste, I * Dvinder, værere Eders Ægte-mænd underdanige, paa det og, dersom Nogle ikke troe Ordet, de kunne vindes uden Ord ved Dvindernes Dmgængelse, *Eph. 5, 22. Tit. 2, 5. † I Cor. 7, 16.

2. Naar de skue Eders kybige Dmgængelse i Herrens Frygt.

3. Eders * Prydelse skal ikke være den udvortes, Haarstetning, og paa-hængte Guldsmykker, eller Klædebragt,
*I Tim. 2, 9. Tit. 2, 3.

4. men * Hiertets skulde Menneſte i en sagtmødig og stille Mands usforkrænelige Væsen †, hvilket er meget kosteligt for Gud.
*Ps. 45, 14. Rom. 2, 29. c. 7, 22. 2 Cor. 4, 16. †uforgængelige Skiondeb.

5. Thi saaledes pryde sig og forbum de hellige Dvinder, som haabede paa Gud og vare deres Ægte-mænd underdanige;

6. som Sara var Abraham lydig, og kaldte ham * Herre; og hendes Børn ere I blevne, dersom I gjøre Gødt og ikke frygte for nogen Rædsel.

*I Mos. 13, 12.

7. Desligeste, I * Mænd,

lever med Eders Hustruer, som med den svagere Deel, med Forstand, og beviser dem Ære, da de ogsaa ere Medarvinger til Livets Naadegave; paa det Eders Bønner ikke skulle forhindres.

*Eph. 5, 25. I Cor. 7, 3.

8. Overhovedet, værere alle * ligesindede, medlidende, tierlige mod Brodrene, † barmhertige, velvillige;
*Rom. 12, 16. c. 13, 5. I Cor. 1, 10. Phil. 2, 2. c. 3, 16. † Luc. 6, 36.

9. * betaler ikke Dndt med Dndt, eller Skielbs-Ord med Skielbs-Ord men tværtmod velfigner, videnbe, at I dertil ere kaldte, at I skulle † arve Velfigneſſe.

*3 Mos. 19, 18. Ordspr. 20, 22. Matth. 5, 39. Rom. 12, 17. I Æss. 5, 15. † Matth. 25, 34.

10. Thi den, som vil * esse Livet og see gode Dage, skal stille sin Tunge fra Dndt, og sine Læber, at de ikke tale Svig;
*Ps. 34, 13. Sak. 1, 26. c. 3, 6.

11. han vende sig * fra Dndt, og gjøre Gødt; han † søge Fred og hige efter den.

*Ps. 37, 27. Eph. 1, 16. 17. 3 Joh. v. 11. † Hebr. 12, 14.

12. Thi

12. Thi * Herrens Dine ere over de Retfærdige, og hans Øren til deres Bøn; men Herrens † Ansigt er ogsaa over dem, som gjøre Ondt.

*Ps. 33, 18. †2 Thees. 1, 9.

13. Og hvo er den, som kan skade Eder, dersom I beslitte Eder paa det Gode?

14. Men om I og * lide for Retfærdigheds Skyld, ere I salige; men † frygter ikke, som de frygte, og forfærdes ikke. Men hel- liger Gud Herren i Eders Hjerter.

*Matth. 5, 10. 1 Petr. 2, 20. †E. 8, 12. 13. c. 51, 12. Jer. 1, 8. Matth. 10, 28.

15. Værer altid rebe til * at forsvare Eder med Sagtmødighed og † Vrefrygt for Enhver, som begierer Regnskab af Eder om det Haab, som er i Eder;

*Ps. 119, 46. Ap. G. 4, 8. †Phil. 2, 12.

16. og haver en god Samvittighed, at de, * der haane Eders gode Dm-gængelse i Christo, maae bestømmes, i det de bagtale Eder som Misbødere.

*c. 2, 12. 15. 19.

17. * Thi det er bedre (om det saa er Guds Villie)

at lide, naar man gjør Godt, end naar man gjør Ondt.

*c. 2, 20.

18. Thi og * Christus leedengang for vore Syn- der, den Retfærdige † for de Uretfærdige, at han kunde føre os frem til Gud; han, som vel ** leed Døden efter Riødet, men blev levende- gjort efter Aanden;

*c. 2, 21. Hebr. 9, 28. †Rom. 5, 6. **2 Cor. 13, 4.

19. i hvilken han og gif bort, og prædike for Aanderne, som vare i For- varing,

20. som forudm vare gienstridige, der Guds * Langmødighed ventede i Noe Dage, der Arken byggedes, i hvilken † saa, nem- lig otte, Sieler bleve frelste i Vandet,

*1 Mos. 6, 3. 14. Rom. 2, 4. †2 Petr. 2, 5.

21. hvis Mobbillede nu frelser os, * Daaben, hvil- ken ikke er Renselse fra Riø- bets Ureenhed, men en god Samvittigheds Pagt med Gud ved Jesu Christi Op- standelse;

*Marc. 16, 16. Eph. 5, 26. Tit. 3, 5.

22. som, efterat han er faren til Himmelen, er hos Guds * heire Haand, og Eng-

Englene og Magterne og Kræfterne ere ham under- lagte.

*Rom. 8, 34. Eph. 1, 20. fg.

4. Capitel.

(I) De skulle væbne sig med Christi Sind, og afstaae fra Hedningernes Laster, om end disse bespotte dem derfor, 1-6.

(II) De skulle vare ædrue, vaage, bede, bevise Kiærlighed, være Guds troe Huusholdere, 7-11. (III) Glæde sig i Lidet- ser, ei lide som Misbødere, 12-16. (IV) En haardere Dom forestaaer de Ugudelige, 17-19.

1. Efterdi da Christus haver * lidt for os i Riødet, væbner Eder og med † det samme Sind, (thi den, som haver lidt i Riødet**, haver ladet af fra Synden,)

*c. 2, 21. †Phil. 2, 5. **har lidt Døden. Rom. 6, 7. Hebr. 12, 1.

2. saa at I skulle leve den øvrige Tid i Riødet, ikke fremdeles efter menne- skelige Lyster, men * efter Guds Villie.

*Rom. 14, 7. 2 Cor. 5, 15. Gal. 2, 20. Hebr. 9, 14.

3. Thi det er nok, at vi i den * forbigangne Livs Tid have bedrevet Hednin- gernes Villie, vandrende i Uteerlighed, Lyster, Fylberi, Fraabseri, Druffenskab og

skændig Afgudsdyrkelse;

*Eph. 4, 17. 18.

4. hvorover de forundre sig, da I ikke løbe med til den samme Ryggeslø- heds Dynd, og de bespotte Eder;

5. men de skulle * gjøre ham Regnskab, som er rede til at † domme Levende og Døde. *2 Cor. 5, 10. †Ap. G. 10, 42. 2 Tim. 4, 1.

6. Thi derfor er Evan- gelium forkyndt * for de Døde, at de vel skulle dom- mes for Menneker i Riø- det, men leve for Gud i Aanden. *Joh. 5, 25.

7. Men alle Tinges Ende *nærmer sig. Værer derfor † ædrue og naarvaagne til Bønnen.

*1 Cor. 10, 11. Phil. 4, 5. 2 Petr. 3, 9. 1 Joh. 2, 18. Hebr. 10, 25. †Rom. 13, 13. 1 Petr. 5, 8.

8. Men haver for alle Ting en inderlig Kiærlighed til hverandre; thi * Kiæ- ligheden skal skule Syn- ders Mangfoldighed.

*Drosp. 10, 12. Jak. 5, 20.

9. * Laaner hverandre gierne Huus † uden Rnur. *Hebr. 13, 2. Rom. 12, 13. †Joh. 6, 43. Phil. 2, 14.

10. Som Enhver haver faaet * en Raadegave, saa tiener

tiener hverandre dermed, som gode + Huusholdere over Guds ** mangeslags Naade.

*Rom. 12, 6. 1 Cor. 12, 4. †Matth. 25, 14. Luc. 12, 42. Tit. 1, 7. *2 Cor. 8, 11. Eph. 4, 11.

11. *Taler Nogen i Menigheden, han tale som Guds Ord; tiener Nogen deri, han tiene som af den Formue, hvilken Gud forleener, at Gud maa ares i alle Ting formedelst Jesum Christum; +ham tilkommer Ære og Magt i al Ewig- hed! Amen.

*Rom. 12, 6. fg. 2 Cor. 2, 17. †c. 5, 11.

12. I Eftelige! *for- undrer Eder ikke over den Ildprøve, som + I gien- nemgaae, Eder til en Forsøgelse, som om der hænd- tes Eder noget Underligt.

*Saf. 1, 2. †Ej. 48, 10. 1 Cor. 3, 13.

13. Men som I ere deelagtige i *Christi Lidel- ser, saa + glæder Eder, at I og ved hans Herligheds Aabenbarelse skulle glæde og fryde Eder.

*Matth. 5, 10. Ap. G. 5, 41. †Rom. 8, 17. 2 Cor. 4, 10. Phil. 3, 10. Col. 1, 24.

14. Dersom I forhaa- nes for Christi Navns

Skylb, ere I *salige, thi Herligheds og Guds Naad hviler paa Eder; hos Dine bespottes den vel, men hos Eder herliggjøres den.

*c. 2, 20. Matth. 5, 11.

15. Thi Ingen af Eder lide som Morder, eller Tyv, eller Misbøder, eller som den, *der trænger sig ind i en fremmed Bestilling;

*1 Thess. 4, 11.

16. men lider han som en Christen, da skamme han sig ikke, men *ære Gud i den Deel.

*Joh. 21, 19.

17. Thi det er Tiden, at Dommen skal * begynde fra Guds Huus; men be- gynder den først fra os, hvad Ende vil det faae med dem, som ikke troe Guds Evangelium?

*Ej. 10, 12. Jer. 25, 29. c. 49, 12. Ez. 9, 6. Luc. 23, 31.

18. Og dersom den * Rejsferdige neppeligen frel- ses, hvor vil den Ugudelige og Synderen komme frem?

*Luc. 23, 31. Ordsp. 11, 31.

19. Derfor skulle og de, som lide efter Guds Billie, *befale ham, som en tro- fast Skaber, deres Siel, ved at gjøre Godt.

*Ps. 31, 6. Luc. 23, 46.

5. Cap.

5. Capitel.

(I) Apostelen formaner Læ- rerne, 1-4. (II) De Unge og alle Andre, meest til Ydmyg- hed, Ære paa Gud, og til at imodstaae Diavlen, 5-9. (III) Han beder, at Gud vil bevare dem, 10, 11. (IV) Giver tilkiæn- de, hvorfor han har frevet, hil- ser og ønsker dem Fred, 12-14.

1. De Ældste iblandt Eder formaner jeg, som en Med-Ældste og Vidne * til Christi Lidelser, som den, der og har Deel i +Herlig- heden, der skal aabenbares: *Luc. 24, 48. Hab. 1, 9. †Rom. 8, 18.

2. vogter *Guds Hiord, som er iblandt Eder, og vaa- ger over den, ikke +tvungne, men frivillig, **ikke for slet Bindings Skylb, men med Redelighed; *Ap. G. 20, 28. †1 Tim. 3, 1. **Tit. 1, 11.

3. ikke som de, der ville *herste over Herrens Ære, men som + Menstre for Hiorden; *1 Cor. 3, 5. 2 Cor. 1, 24. †Phil. 3, 17. 1 Tim. 4, 12. Tit. 2, 7.

4. og naar da *Over- hyrden aabenbares, skulle I erholde Ærens + ufors- vionelige Krands. *Ej. 40, 11. Ez. 34, 23. Joh. 10, 11. Hebr. 13, 20. †1 Petr. 1, 4. 1 Cor. 9, 25. 2 Tim. 4, 8. Saf. 1, 12.

5. Deiligeste, I Unge! værer de Ældste underdanige; men * værer alle hverandre underdanige, og smykket Eder med Ydmyg- hed; thi + Gud staaer de Hoffærdige imod, men de Ydmyge giver han Naade. *Rom. 12, 10. Eph. 5, 21. Phil. 2, 3. †Saf. 4, 6. Ordsp. 3, 34. Luc. 14, 11.

6. Derfor * ydmyger Eder under Guds vældige Haand, at han maa i sin Tid oplysne Eder.

*Joh 22, 29. Saf. 4, 10.

7. *Røster al Ebers Sorg paa ham, thi + han haver Omhu for Eder. *Ps. 37, 5. Ps. 55, 23. Matth. 6, 25. Luc. 12, 22. †Ps. 40, 18.

8. *Været ædrue, vaa- ger; thi Ebers + Mod- stander, Diavlen, gaaer omkring som en brølende Løve, søgende, hvem han kan opsluge.

*Luc. 21, 36. 1 Thess. 5, 6. †Luc. 22, 31. Joh. 1, 7.

9. *Staaer ham imod, faste i Troen, vidende, at de samme Lidelser fuld- byrdes paa Ebers Brødre i Verden. *Eph. 4, 27. c. 6, 11. 13. 16. Saf. 4, 7.

10. Men al Naades Gud, som kaldte os til sin evige

evige Herlighed i Christo Jesu efter en * kort Tids Tidelse, han selv berebe, + styrke, ** bekræfte, grundfæste Eder.

*2 Cor. 4, 17. Hebr. 10, 37. 1 Petr. 1, 6. †2 Thesf. 3, 3. **2 Cor. 1, 21.

11. Ham være * Vre og Magt i al Ewighebl! Amen.

*Hebr. 13, 21.

12. Med Silvanus, den trofaste Broder, (thi det holder jeg ham for) haver

St. Petri andet almindelige Brev.

1. Capitel.

(I) Petrus ønsker de Troende Naade efter de dyrebare Forjættelsers Indhold, som gives i Christo, 1-4. (II) Lærer, hvorledes de skulle bevise deres Tro, og befæste deres Udvalgelse, 5-11. (III) Og hvorfor han har villet paaminde dem, 12-15. (IV) Det er ikke Fabler, som han har underviist dem om; thi han haver selv seet Christi Herlighed, hvorved Propheternes Ord bekræftes, 16-21.

1. Simon Petrus, Jesu Christi Diener og Apostel, til dem, der have faaet * samme dyrebare Tro, som vi, ved vor Guds og Frelsers Jesu Christi

jeg i Korthed skrevet Eder til, og formaner, og vidner, at denne er Guds sande Naade, i hvilken I staae.

13. Den medudvalgte Menighed i Babylon hilser Eder, saa og * Marcus, min Søn.

*Ap. G. 12, 12.

14. * Hilser hverandre med Kierligheds Kys. Fred være med Eder alle, som ere i Christo Jesu! Amen.

*Rom. 16, 16. 1 Cor. 16, 20. 2 Cor. 13, 12. 1 Thesf. 5, 26.

Retfærdighed:

*Rom. 1, 12.

2. * Naade og Fred vorde Eder mangfoldigen i Guds og Jesu vor Herres + Erkiendelse!

*1 Petr. 1, 2. †Joh. 17, 3.

3. Saasom hans gudbommelige Magt haver skienket os alle de Ting, som høre til Liv og Gudsfrugtighed, ved hans * Kundskab, + som kaldte os ved sin Herlighed og Kraft; *v. 2. †1 Petr. 2, 9. c. 5, 10.

4. ved hvilke * de største og dyrebare Forjættelser ere os skienkede, at I ved disse skulle blive + deelagtige i den guddommelige Na-

Natur, naar I flye denne Verdens Forfrankelighed i Lyster:

*Ef. 5, 5. Joh. 1, 12. Gal. 3, 26. †Joh. 14, 23. 2 Cor. 3, 18. Eph. 4, 24. 1 Joh. 1, 3. c. 3, 2.

5. saa anvender al Flid just derpaa, og beviser i Eders * Tro Dybd, men i Dyden Kundskab,

*Eit. 3, 8.

6. men i Kundskaben Afholdenhed, men i Afholdenheden Taalmodighed, men i Taalmodigheden Gudsfrugtighed,

7. men i Gudsfrugtigheden * Broder-Kierlighed, men i Broder-Kierligheden Kierlighed til Alle.

*1 Thesf. 3, 12.

8. Thi naar dette findes hos Eder, og i Overflodighed, lader det Eder ikke blive arkesløse eller ufrugtbare i vor Herres Jesu Christi Erkiendelse.

9. Thi den, som ikke haver dette, er * blind, til-lukker Sinene, og har + glemt Renselsen fra sine forrige Synder.

*Joh. 7, 17. 1 Joh. 2, 9, 11. Ef. 5, 9. †Jak. 1, 24.

10. Derfor, Brødre, anvender des mere Flid at * befæste Eders Kalb og

Udvælgelse; thi naar I gjøre dette, skulle I ikke nogensinde støde an.

*Hebr. 3, 14.

11. Thi saaledes skal Eder rigeligen gives Indgang i vor Herres og Frelsers Jesu Christi evige Rige.

12. Derfor * vil jeg ikke forsomme altid at paaminde Eder om dette, hvorvel I vide det, og ere styrkede i den Sandhed, som er tilstede hos os.

*Rom. 15, 14, 15.

13. Men jeg agter det ret at * vække Eder ved Paamindeelse, saalænge jeg er i dette Paulum,

*c. 3, 1.

14. da jeg veed, at mit * Paulus Aflæggelse er snart forhaanden, ligesom og vor + Herre Jesus Kristus haver aabenbaret mig. *2 Tim. 4, 6. †Joh. 21, 18, 19.

15. Jeg vil og gjøre min Flid, at I efter min Bortgang altid kunne have, hvad der kan kalde Eder dette i Erindring.

16. Thi vi have ikke fulgt * fløgtige Fabler, da vi kundgjorde Eder vor Herres Jesu Christi Kraft og Tilkommelse, men v

vari

vare selv + Dienvidner til hans Mafestæt.

*1 Cor. 1, 17. c. 2, 1.
+Matth. 17, 1. Joh. 1, 14.

17. Thi *han fik Fader og Tre af Gud Fader, i det en saadan Røst stete til ham fra den mæsestøtteste Herlighed: + denne er min Son, den elskelige, i hvem jeg haver Velbehagelighed.

*Matth. 17, 5. +c. 3, 17.
Col. 1, 13.

18. Og vi hørte denne Røst komme fra Himlen, der vi *vare med ham paa det hellige Bierg.

*Luc. 9, 28.

19. Og vi have det prophetiske Ord mere stadfæstet; og I giøre vel, naar I give Ngt derpaa, som * paa et Lys, der stinner ubi et mørkt Sted, indtil Dagen fremstraaler, og + Morgenstjernen oprinder i Ederes Hierter;

*Ps. 119, 105. 2 Cor. 4, 4. 6.
+Ab. 2, 28. c. 22, 16.

20. vidende dette først, at ingen * Propheti i Skriften kan afdrages af sig selv.

*Rom. 12, 6.

21. Thi aldrig er nogen Propheti fremført af menneskelig Villie; men de

* hellige Guds Mænd talede, bryne + af den Hellig Mand.

*Witsh. 7, 27. +2 Tim. 3, 16.
1 Petr. 1, 11.

2. Capitel.

(I) Apostelen advarer mod falske Propheter, 1-3. (II) Lærer, at disse ei skulle undgaae Guds Straf, 4-9. (III) Fær de, som vandre efter Riødet, og ere Bespottere Gierrige, Ballystige, Forsørere, 10-19. (IV) Han beskriver deres uhyfjalige Tilstand, som lade sig overvinde af det Onde, 20-22.

1. Men der vare og * falske Propheter iblandt Folket, ligesom der og iblandt Eder skulle være falske Lærere, som skulle indføre fordærvelige Secter, og + nægte den Herre, som dem kiøbte; hvilke skulle føre over sig selv en hastig Fordærvelse.

*5 Mos. 13, 1. Matth. 24, 11.
1 Tim. 4, 1. +2 Joh. v. 7.
1 Joh. 2, 22.

2. Og * Mange skulle efterfølge deres Nyggesløshed, for hvis Skyld Sandhedens Bei skal bespottes.

*2 Tim. 4, 3.

3. Og i Gierrighed skulle de med kunstige Ord søge Binding af Eder. * Dver

dem

dem er Dommen alt længe beredt, og deres Fordærvelse slumrer ikke.

*5 Mos. 32, 35.

4. Thi dersom Gud ikke sparede de * Engle, som syndede, men nedstyrtede dem til Helvede, og overantvordede dem i + Morkets Lanker, at forvares til Dommen;

*Job. 8, 44. Jud. v. 6.
+Witsh. 17, 18. Ab. 20, 1. fg.

5. og ikke *sparede den gamle Verden, men bevarede Noah, den Retfærdighedens Prædiker, selv + otende, der han førte Syndfloden over de Ugudeliges Verden,

*1 Mos. 7, 6-8. c. 8, 1.
+1 Petr. 3, 20.

6. og gjorde *Sodomæ og Gomorra Stæder til Afse, og fordømte dem til Ødelæggelse, saa han satte dem til et Exempel for dem, som i Fremtiden leve ugudeligen;

*1 Mos. 19, 24. 5 Mos. 29, 23.
Es. 13, 19. Jud. v. 7.

7. og * udfriede den retfærdige Løth, som plagedes ved de Ugudeliges uteerlige Dmgængelse;

*1 Mos. 19, 7. 9.

8. (Thi denne Retfærdige, imedens han boede

iblandt dem, *ængstede sig Dag fra Dag i sin retfærdige Siel over de skændige Gierninger, som han saae og hørte:)

*Ps. 119, 158. Ez. 9, 4.

9. da veed Herren og at udfrie de Gudfrygtige * af Fristelse, men at bevare de Uretfærdige til Dommens Dag, at straffes;

*v. 7. 1 Cor. 10, 13.

10. og meest dem, * som vandre efter Riødet, i Besmittelsens Lyster, og foragte Herfskab. Driftige, frække, hæve de ikke ved at bespotte Værdigheder,

*Jud. v. 4. 7. fg.

11. da dog * Englene, som ere større i Styrke og Magt, ikke fremsøre bespottelig Dom imod dem for Herren.

*Jud. v. 9.

12. Men disse som * ufornuftige Dyr, sandfælsige, fødte til Rov og Ødelæggelse, bespottede, hvad de ikke kende, og skulle ødelægges i deres egen Ødelæggelse,

*Jud. v. 10.

13. og erholde Uretfærdigheds Løn. Ballyst søge de i baglig Verdaadighed; en * Stampet og Stændsel ere de; de giøre sig ly-

lystige i deres Bedragerier, naar de holde Maaltid med Eder.

*Jud. v. 12.

14. Deres Dine ere fulde af Horeri, og lade sig ikke styre fra Synden; de lokke de ubefæstede Sieler; de have et Hierte, øvet i Gierrighed, Forbandelsens Børn.

15. De have forladt den rette Vej, og fare vild, følgende *Bileams, Beors Søn, Vej, hvilken elskede Uretfærdigheds Løn, *4 Mos. 22, 7. 19. c. 31, 16. Sub. v. 11.

16. men fandt *Straf for sin Dvtrædelse; det umælende Læstbyr talede med menneskelig Røst, og forhindrede Prophetens Daarlighed.

*4 Mos. 22, 28.

17. Disse ere *vandlese Kilder, + Skyer, som drives af Hvirvelvind, for hvilke Mørke og Mulm til evig Tid er bevaret.

*Jud. v. 12. + Ordsp. 25, 14.

18. Thi i det de *tale Forsængeligheds stolte Ord, lokke de ved Rindets Lyster i Uteerligheder dem, som virkelig vare undskyde fra dem, der vandre i Vilbfarelse,

*Ps. 17, 10. Sub. v. 16.

19. i det de love dem* Frihed, alligevel de selv ere Fortrakkelighedens Trælle; thi + af hvem Noget er overvunden, dens Træl er han og bleven.

*Gal. 5, 13. + Joh. 8, 34. Rom. 6, 16. 20.

20. Thi dersom de, der have undflyet * Verdens Besmittelser ved den Herres og Frelseres Jesu Christi + Erkendelse, igjen lade sig indvillige deri, og overvindes, da er det ** Sidste med dem blevet værre, end det Første.

*1 Joh. 2, 16. c. 5, 19. + 2 Petr. 1, 8. ** Matth. 12, 45. Hebr. 6, 4. fg.

21. Thi det havde været dem bedre, at de ikke havde kendt * Afsædighedens Vej, end at de, der de kendte den, have vendt sig fra det hellige Bud, som var dem overantvordet.

*Luc. 12, 47. 48.

22. Men det er skeet dem efter det sande * Ordspog: Hunden vender sig igjen til sit eget Spy, og Soen, som var toet, til den skidne Søle.

*Ordsp. 26, 11

3. Capitel.

(I) Hensigten af dette Brev, 1. 2. (II) Herrens Dag skal ikke

ikke udeblive, 3-10. (III) Hvoortedes de skulle berede sig til det, som forestaaer, vogte sig for Forsørere, og vore i Jesu Naade og Rundskaab, 11-18.

1. Dette er nu, 3 Elske- lige, det andet Brev, som jeg skriver Eder, hvori jeg ved Paamindelse * vækker Eders oprigtige Sind,

*c. 1, 13.

2. at 3 skulle komme * de Ord ihu, som forud ere sagte af de hellige Propheete, og vores Bud, vi, som ere Herrens og Frelserens Apostler.

*c. 1, 15. 19.

3. Bider da først dette, at * i de sidste Dage skulle der komme Bespottere, som vandre efter deres egne Lyster,

*1 Tim. 4, 1. 2. 2 Tim. 3, 1. Sub. v. 18.

4. og sige: * hvad bliver der af Forjættelsen om hans Tilkomst? Thi fra den Dag, Fædrene ere hensovede, forblive alle Ting saaledes, som fra Skabningens Begyndelse.

*Es. 5, 19. Jer. 17, 15. Es. 12, 22.

5. Thi de ville ikke vide dette, at ved Guds Ord blæse * Himlene forstum, og + Jorden fremstod af

Vand og ved Vand;

*1 Mos. 1, 6. Ps. 136, 6. + Ps. 24, 2.

6. hvorfor den * Verden, som da var, ved Vand blev oversvømmet, og forgik.

*1 Mos. 7, 17. 21.

7. Men Himlene og Jorden, som nu ere, glemmes ved det samme Ord * til Jorden, bevarede til Dommens og de ugudelige Menneskers Fordærvelses Dag.

*Ps. 102, 27. Es. 51, 6. 2 Thes. 1, 8. Hebr. 1, 11.

8. Men dette ene bor ikke undgaae Eder, 3 Elskelige, at * een Dag er for Herren som tusinde Aar, og tusinde Aar som een Dag.

*Ps. 90, 4.

9. Herren * forholder ikke Forjættelsen, (som Nogle agte det for en Forhaling,) men + haver Langmodighed med os, i det han ** ikke vil, at Noget skal fortabes, men at Alle skulle komme til Omvendelse.

*Hab. 2, 3. Hebr. 10, 37. + Es. 30, 18. Wiisb. 11, 24. c. 12, 18. Rom. 2, 4.

1 Petr. 3, 20. ** Es. 18, 23. 32. 1 Tim. 2, 4.

10. Men * Herrens Dag skal komme som en Lys

Eys om Ratten, paa hvilken
 den + Himlene skulle for-
 gaae med stort Bulder, men
 Elementerne skulle komme
 i Brand og opløses, og
 Jorden og Alt, hvad der er
 paa den, skal opbrændes.

*Matth. 24, 27. Luc. 12, 39.
 1 Theesf. 5, 2. 3. Nab. 16, 15.
 +Ps. 102, 27. Ef. 51, 6.
 Luc. 21, 33.

11. Efterdi da alt dette
 opløses, hvorledes *bør det
 Eder da at være? I hellig
 Vandel og Gudsrygtigheds
 Øvelse

*Luc. 21, 36.

12. bør I vente og
 stræbe til Guds Dags Til-
 kommelse, * paa hvilken
 Himlene skulle antændes og
 opløses, og Elementerne
 komme i Brand og smeltes.

*Ps. 50, 3. 2 Theesf. 1, 8.

13. Men vi forvente
 efter hans Forjættelse * nye
 Himle og en ny Jord, i
 hvilke Retfærdighed boer.

*Ef. 65, 17. c. 66, 22.
 Nab. 21, 1.

14. Derfor, I Elstelige,
 efterdi I * forvente dette,
 besitter Eder paa at findes
 ubesmitte og +ustraffelige
 for ham i Fred,

*1 Theesf. 3, 13. c. 5, 23.
 +1 Cor. 1, 8. Phil. 1, 10.

15. og agter vor Her-
 res * Langmobighed for
 en Frelse; ligesom og vor
 elstelige Broder Paulus
 efter den ham givne Wiis-
 dom, haver skrevet Eder,
 *o. 9. 1 Petr. 3, 20.

16. som og i alle Bre-
 vene, naar han deri taler
 om disse Ting; hvoriblandt
 der er Noget svært at for-
 staae, hvilket de Ukyndige
 og Ubeskæftede forvende,
 ligesom og de øvrige Skrif-
 ter, til deres egen Fordær-
 velse.

17. Derfor, I Elstelige,
 efterdi I vide det forud,
 *vogter Eder, at I ikke
 lade Eder henrive med af
 de Ryggesløses Bilsfarelse,
 og falde fra Eders egen
 Fasthed.

*Marc. 13, 5. 23.

18. Men * vorer i vor
 Herres og Frelseres Jesu
 Christi Raade og +Kund-
 skab. Ham være **Vere,
 haade nu og til evig Tid!
 Amen.

*Col. 1, 10.
 +c. 1, 8. **1 Petr. 4, 11.

St. Johannis første almindelige Brev.

1. Capitel.

(I) Johannes kundgior Je-
 sus som Livsens Ord, paa det
 de Eroende skulde have Sam-
 fund med ham, 1-4. (II) Det
 kunne de ikke have, uden naar
 de vandre i Lyset, og bekiende
 deres Synder, fra hvilke de
 renses ved Christi Blod, 5-10.

1. Det, som var * fra
 Begyndelsen, det, +vi have
 hørt, det vi have seet med
 vore Øine, det, vi have be-
 skuet, og vore ** Hænder
 følet paa, nemlig om det
 Livsens Ord;
 *Joh. 1, 1. +o. 14. 2 Petr. 1, 16.
 **Luc. 24, 39. Joh. 20, 27.

2. (thi *Livet er aaben-
 baret, og vi have seet, og
 vidne, og forkynde Eder
 Livet, det evige, hvilket var
 + hos Faderen, og blev
 aabenbaret for os;)
 *Joh. 1, 4. Rom. 16, 26.
 Col. 1, 26. 2 Tim. 1, 10.
 +Joh. 1, 2.

3. hvad vi have seet
 og hørt, forkynde vi Eder,
 at ogsaa I skulle have *
 Samfund med os; men
 vort Samfund er med Fa-
 deren og med hans Søn,
 Jesu Christo.
 *Joh. 17, 21. 1 Cor. 1, 9.

4. Og dette skrive vi
 Eder, paa det Eders *
 Glæde maa worde fuldkom-
 men. *Joh. 15, 11.
 c. 16, 24. 2 Joh. v. 12.

5. Og dette er det Bud-
 skab, som vi have hørt af
 ham, og forkynde Eder, at
 *Gud er et Lys, og der er
 aldeles intet Mørke i ham.
 *Ps. 104, 2. Joh. 1, 9. c. 8, 12.

6. Dersom vi sige, at vi
 have Samfund med ham,
 og vandre i Mørket, da *
 lyve vi og følge ikke Sand-
 heden. *c. 2, 4.

7. Men dersom vi van-
 dre i Lyset, ligesom han er
 i Lyset, have vi Samfund
 med hverandre, og * Jesu
 Christi hans Søns Blod
 renses os fra al Synd.
 *Ap. G. 20, 28. 1 Petr. 1, 19.
 Hebr. 9, 14.

8. Dersom vi sige, *vi
 have ikke Synd, bebrage
 vi os selv, og Sandheden
 er ikke i os.
 *1 Kong. 8, 46. Detsp. 20, 9.
 c. 28, 13. Præd. 7, 20.

9. Dersom vi * bekiende
 vore Synder, er han tro-
 fast og reiserdig, at han
 forlader os Synderne, og
 renses